

stemme for det. Jeg skal dog bemærke, at jeg ikke stemmer for det, uden forsaavidt det kan bruges til at sætte Regjeringsforslaget til Side, altsaa som Vædringsforslag; men kommer det dertil, at det kan blive endelig vedtaget, er det en Selsølg, at jeg af Grunde, som jeg senere skal oplyse, er absolut nødt til da at stemme derimod. Det er jo en Selsølg, at, skulde man være kommen til den Erkjendelse, at man kan gaa ind paa mit Underædringsforslag, saa har det min fulde Tilslutning naaget de Feil, det har. Jeg turde maafte endnu sige et Par Ord i Anledning af nogle Bemærkninger, der fremkom igaar, inden jeg gaar over til at udvikle det Forslag, jeg har forelagt. Mindretallets ærede Ordfører (Overmoes) sagde saaledes igaar, at Mindretallet vilde albrig gaa ind paa at flytte Værsterne, Flaadestationen fra Kjøbenhavn. (Overmoes: Jeg sagde, at Mindretallet ikke troede, at man nogensinde vilde komme dertil.) Det glæder mig at have faaet denne Berigtigelse. Det er altsaa Mindretallets Anskuelse om Sagen, og det er den, jeg maa holde mig til; thi hvad Fremtiden kan finde paa, er der jo Ingen, der veed. I dette Stykke forekommer det mig da, at der heller ikke er nogen bestemt Forskjel mellem Mindretallet og Flertallet. Vel vil Mindretallet ikke have Kjøbenhavn befæstet, i alt Fald ikke fra Landsiden, og det er Glandspunktet efter min Mening i dette Forslag (Stemmer: De mener Flertallet). Sa, naturligvis Flertallet. Men jeg maa bede de ærede Herrer lade være at forstyrre mig, jeg skal nok finde ud af det selv. Jeg gik ud fra, at Mindretallet mener, at man ikke nogensinde bør flytte Flaadestationen fra Kjøbenhavn, og i det Punkt tror jeg ikke, at Flertallet er forskjelligt fra Mindretallet; men deri er jeg ligesom den Mand, der er min Hjemmelsmand, forskjellig baade fra Mindretallet og fra Flertallet. Der er en Udtalelse i et Skrift af Oberst Tscherning, hvori han siger, at en af de første Foranstaltninger, der burde ske, er at flytte Flaadestationen fra Kjøbenhavn, nedlægge Værsterne der og anlægge et lille, til den lille Stats Fordringer svarende Værst paa Fyen. Jeg har den Mening, og jeg synes ogsaa, at der er forskjellige Omstændigheder, som gjøre, at det kunde være et klogt Skridt, at man — ikke nedlagde Værftet, men søgte at faa det overdraget til Andres Drift, men da under den Betingelse, at det kunde blive brugt saaledes til at bygge Skibe for Flaaden, hvis det blev fornødent at bestille dem der, som til at reparere Skibe. Saa behøvede man naturligvis kun et mindre Værst paa Fyen, og saa vilde Udgiften dertil ikke blive saa betydelig. Der er saaledes i mangfoldige Punkter Overensstemmelse mellem Flertallet, Mindretallet og Regjeringen. Derimod vil jeg nu sige, for at jeg strax kan blive færdig dermed, at jeg anerkjender i høi Grad hos Flertallet for det Første, at det har dog villet medvirke til at forhindre Landbefæstninger om Kjø-

benhavn. Det har endog antydet, at det kunde overveie, om ikke ogsaa Spbefæstningen burde opgives, og dernæst, at det har troet at kunne sætte, og at det har villet sætte en Grændse for de extraordinære Udgifter, som skulde medgaa til Forsvarsvæsenet. I disse to Henseender anerkjender jeg, at Flertallets Forslag i høi Grad er heldigt i Sammenligning med Regjeringens; men om det Punkt, der angaar Pengene, kommer til i Virkeligheden at vise sig som heldigt, er efter min Mening meget tvivlsomt. Jeg har endnu en almindeligere Bemærkning at gjøre, og det er den, at de Herrer have hørt ved en tidligere Forhandling her, at der var et æret Medlem, som pleier at sidde her lige overfor (Berg), der sagde, at jeg hørte til et Parti her i Landet, som man kaldte „Fredsuglerne“. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører for Flertallet igaar oplyste, hvilket i Forhold til vore samlede Udgifter uuaadelige Beløb der hidtil er gaaet til vort Forsvarsvæsen, og jeg vil saa dernæst bede bemærket, at jeg har stemt for alle de Finantslove, hvori disse store Udgifter ere blevne bevilgede. Maafte man altsaa dog kunde tage lidt tilbage af den Slags Beslydninger. Turde jeg dernæst indstændig bede ærede Medlemmer, — og jeg vilde da ønske, at hele det danske Folk vilde følge denne Anmodning — om at sætte sig nøie ind i de Oplysninger, der i det andet Hing ere giøne af en tidligere Finantsminister, Geheimetatsraad Andra, angaaende den overordentlig store Udgift, Danmark anvender til sit Forsvarsvæsen, sammenlignet med andre Lande. Man vil jo deraf se, at den ærede Forslagsstiller for Ordførerne (Munterhed), jeg mener Ordfører for Flertallet . . . jeg maa bede Dem meget undskyld; jeg er nemlig meget slet disponeret idag, og har derfor Banfælighed ved at faae Lungen til at følge Tanken. Den Munterhed kunde man gjerne spare sig. Smidlertid glemte jeg, hvad jeg vilde sige. — Der blev iøvrigt her talt om, at man skulde stille Forsvarsvæsenet udenfor Partiernes. Jeg vil dog sige, at for mig betyder et politisk Parti en Samling af Mænd, der have sælles Anskuelser om Hovedspørgsmaalene i politiske Sager. Jeg vil dog spørge, om det er vigtigt at lade de allervigtigste Anliggender være uberørte af Partianskuelser; det forekommer mig at være umuligt, og derfor skal man ikke ønske det, da det ikke lader sig gjenneføre. Nei, lader os være Sandheden tro og sige, at fra vor politiske Grundanskuelse betragte vi ethvert vigtigt Fædrelandsanliggende. Det er vistnok rigtigt at holde sig dertil. Naar derimod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Overmoes) mente, at man skulde lade „Kjøvel“ fare, saa er jeg aldeles enig deri. — Jeg skal nu tillade mig saa kort, jeg kan, at gienemgaa det Forslag, jeg har tilladt mig at fremstille. Forslaget er jo kun et Underædringsforslag til det Vædringsforslag, der er stillet af